

Wat een rijkdom dat ik dit werk mag doen

Mijn werk als verpleegkundige in de wijk is het mooiste vak dat er is en zou kunnen zijn. Het zorgen voor, aandacht geven aan, luisteren naar, en er gewoon kunnen zijn voor mijn klanten. Mensen van 50 tot 98 jaar, alle lagen van de bevolking, verschillende geloven en rassen. Hoe mooi en divers is dat? Iedereen mag er zijn, met welke klachten (lichamelijk of geestelijk) ze ook worstelen.

Corona maakte extra duidelijk hoe waardevol ons werk is. Er waren zieke klanten, zieke collega's. We moesten zorg afschalen. Ik vind dat het ergste wat er is. Zorg afschalen. Geen en minder contact, alles minimaal. Als team en klanten zijn we er doorheen gekomen, sterker geworden. Maar het heeft tranen gekost.

Nu we weer de zorg kunnen geven, vind ik het nog waardevoller. Het was altijd al een supermooi beroep, maar is het nu nog meer geworden. De kleine dingen betekenen meer. Even die arm om de schouder, dat kopje koffie, gewoon even bij iemand zitten, praten hoeft niet, een kroel via de rug geven als troost.... Het maakt me trots en dankbaar als ik die lach op het gezicht van de klant zie, door soms niets te doen, maar er gewoon even voor hen te zijn. Dat extra telefoontje na een ziekenhuisbezoek. Het contact met de kinderen. Er zijn. Krijg je dan die lach of een knikje terug, dan weet je dat het goed is.

Kortom, of je nu een helpende, verzorgende of verpleegkundige bent, dit is echt de mooiste baan van de wereld. Het mogen zorgen voor de (meestal) oudere medemens is kostbaar. Wat kun je veel van hen leren. Ik ben dankbaar dat ik dit werk mag doen samen met mijn collega's. En dankbaar voor de organisatie die juist in deze tijd ook extra aan ons denkt en aandacht voor ons heeft.

Anita Kap,
Verpleegkundige en ergocoach Careyn Zorg thuis